

РЕШЕНИЕ

№ 14435

гр. София, 11.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 03.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **1852** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на “Център за градска мобилност“ЕАД, подадена чрез адв.Б. М., срещу Решение № РС-216-/1/ от 05.12.2023г. на председателя на Патентно ведомство, с което на основание чл. 76, ал. 7, т. 1 ЗМГО е оставено без уважение искане с вх. № ВГ/Н/2019/155229-[8]/08.04.2022 г. за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 108526 ЗЕЛЕНА ЗОНА, словна. Жалбоподателят излага съображения, че решението е незаконсъобразно, тъй като са налице основанията по чл.36 във вр. с чл.11, т.6 и т.7 от ЗМГО. Конкретно сочи, че приложимостта на чл.11, ал.1, т.6 ЗМГО се обуславя не от това да се забрани на всяка цена използването на дадени означения, а и да се предотврати регистрацията като търговски марки на знаци, за които предоставянето на изключително право би било в противоречие със законодателството, т.е. на установения обществен ред. Соци, че въпреки, че в обхвата на регистрацията на процесната марка не фигурират услугите по организиране, управление и предоставяне на паркоместта под наем, услугата по предоставяне на почасово платено паркиране от Общината е свързана с множество съпътстващи стоки и услуги, напр. облекло за контролорите, пътни знаци, принудително отстраняване на автомобили, продажба на талони, свързани с това административни услуги; като освен тясно свързаните с платеното почасово паркиране услуги като „теглени на буксир; транспорт; информационни услуги в областта на складирането; транспорт на аварирани превозни средства, услуги по преместване, пренасяне;

шофьорски услуги; превозване на товари“ от клас 39, и останалите услуги от класове 25, 39 и 43 са сходни на тях. Твърди, че използването на марката ще доведе потребителите до объркване относно естеството и произхода на тези услуги, подвеждайки ги да вярват, че се предоставят от оправомощените по закон лица, във връзка с организацията и дейността на почасово платено паркиране, което е основание за прилагане на разпоредбата на чл.11, ал.1, т.7 ЗМГО. Поради това се иска от съда да отмени процесното решение.

Жалбоподателят “Център за градска мобилност“ ЕАД, в съд.з. чрез адв.М. и в представена от нея писмена защита, поддържа жалбата. Претендира за направените по делото съдебни разноски.

Ответникът - председател на Патентно ведомство, в становище от 21.02.2024г. и в съд.з. чрез юрк. С., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платения от жалбоподателят адвокатски хонорар.

Заинтересована страна – „Бассмания -1“ ЕООД, в съд.з. чрез адв.Н. оспорва жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Административният съд С. – град, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от Библиографската справка /л.86-87 от делото/ и Свидетелство за регистрация на марка рег.№108526 /л.80/, марка с рег. № 108526 ЗЕЛЕНА ЗОНА, словна, с притежател – „Бассмания -1“ ЕООД, заявена на 29.05.2019 г., е регистрирана на 17.06.2020 г. за стоки и услуги от класове 25, 39 и 43 на Международната класификация на стоките и услугите (МКСУ), със срок на закрила до 29.05.2029 г.

Административното производство е образувано по искане с вх.№BG/N/2019/155229-[8]/08.04.2022 г. от “Център за градска мобилност“ ЕАД, Общинско предприятие „Транспорт“ [община], Общинско предприятие „Паркиране и репатриране“ [община], Общинско предприятие „Паркинги и гаражи“ [община] и Общинско предприятие „Общински пазари и паркинги“ [община] за заличаване на регистрацията на горната марка. Искането е подадено на основание чл.36, ал.1 във връзка с чл.11, ал.1, т.6 и 7 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО) и е насочено срещу всички стоки и услуги от класове 25, 39 и 43 на МКСУ, за които марката е регистрирана. Във връзка с основанието по чл. 11, ал. 1, т. 6 ЗМГО искателите отбелязват, че словните елементи ЗЕЛЕНА ЗОНА, от които се състои процесната марка, са нормативно определено понятие, съдържащо се в редица законови разпоредби, сред които такива от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), Закона за общинската собственост, Закона за пътищата, както и на общински наредби, действащи на територията на Столична община, [община] и Б.. Според искателите, регистрацията на понятието ЗЕЛЕНА ЗОНА като марка влиза в противоречие с установения с изброените законови и подзаконови актове ред, който осигурява нормална организация и функциониране на почасовото платено паркиране в централните градски части на страната, тъй като може да бъде напълно възпрепятстван от маркопритежателя въз основа на предоставените му от закона изключителни права. Според искателите, при преценката за основателност на искането следва да се отчете най-вече резултатът върху нормативно установения ред

на почасово платено паркиране в страната, ако маркопритежателят упражни изключителното си право да я използва за стоките и услугите, за които марката е регистрирана, или като забрани използването ѝ от страна на третите лица. По-нататък искателите коментират, че поначало не съществува законова забрана за използването на знака ЗЕЛЕНА ЗОНА, нито такова използване е обявено за незаконно. От друга страна, създаването, организацията и функционирането на почасовото платено паркиране на ЗЕЛЕНА ЗОНА в централните градски части на страната и лицата, чрез които то се осъществява, са строго регламентирани в редица законови и подзаконови актове. Оттам искателите правят извод, че използването на знака ЗЕЛЕНА ЗОНА във връзка с услуги на паркинги и на свързаните с тях стоки и услуги като транспорт, облекло, заведения, обозначаване и поставяне на табели/знаци, от лица, които не отговарят на изискванията на чл. 99, ал. 3 ЗДвП и не са определени по силата на съответен подзаконов акт да организират и предоставят нормативно регламентираната услуга ЗЕЛЕНА ЗОНА, ще е в противоречие с нормативната уредба и съответно ще е незаконно. С оглед горното, искателите считат, че в конкретния случай приложение следва да намери разпоредбата на чл.11, ал.1, т.6 ЗМГО. Във връзка с основанието по чл.11, ал.1, т.7 ЗМГО искателите излагат съображения, че атакуваната марка въвежда в заблуждение потребителите относно естеството на всички стоки и услуги, за които е регистрирана. За да обосноват този извод, сочат, че словният елемент ЗЕЛЕНА ЗОНА е нормативно определено понятие за почасово платено паркиране на улици, булеварди, площади и паркинги, които са публична общинска собственост. Понятието се използва от повече от 10 години и е достигнало до над милион водачи на пътни превозни средства. Предвид това знакът ЗЕЛЕНА ЗОНА, от който се състои процесната марка, носи информация относно естеството на услугата ЗЕЛЕНА ЗОНА, предоставяна от местната власт при установен в закона ред. От своя страна, притежателят на процесната марка не е лице по чл. 99, ал. 3 ЗДвП и не би могло да предоставя такива услуги. Това според искателите обуславя извод, че предоставяната от атакуваната марка информация е с невярно, заблуждаващо съдържание относно естеството на услугите, като означаването на процесните стоки и услуги със знак ЗЕЛЕНА ЗОНА ще въведе потребителите им в заблуждение, карайки ги да вярват, че са свързани с услугата ЗЕЛЕНА ЗОНА. Предвид горното, искателите настояват регистрацията на процесната марка да бъде заличена и на основанието по чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО.

По връченото му основание чл. 76, ал. 1 ЗМГО искане, притежателят на правото върху марката "БАССМАНИЯ - 1" ЕООД, в двумесечния срок за това, на 30.05.2022 г., е подал възражение, с което е оспорил искането за заличаване на регистрацията на марката като неоснователно. Във връзка с основанието по чл, 11, ал. 1, т. 6 ЗМГО маркопритежателят излага съображения, че при преценката дали една марка противоречи на обществения ред предмет на изследване е марката сама по себе си, а поведението на притежателя ѝ след регистрацията ѝ е правно ирелевантно. Обръща внимание, че искателят не излага аргументи защо словният елемент ЗЕЛЕНА ЗОНА на атакуваната регистрация сам по себе си нарушава обществения ред. Според него този елемент не се асоциира с нищо негативно, а асоциацията с „паркиране“ не се явява несъвместима с обществения ред и добрите нрави от една страна, а от друга – потребителите биха могли да възприемат този словен елемент и по друг начин – напр. в буквалния му смисъл. Сочи, че ЗДвП не поставя изискване да бъде използвано понятието ЗЕЛЕНА ЗОНА, а самото то е въведено и дефинирано в подзаконови

нормативни актове, които не могат да дерогират изключителното право на маркопритежателя, предвидено в чл. 13 ЗМГО - ЗДвП предвижда създаване на „зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието“, но никъде не се посочва, че това следва да бъде осъществено посредством понятието ЗЕЛЕНА ЗОНА. С оглед изложеното счита, че в случая не е налице нарушение на закона, доколкото нормативно не е предвидена никаква забрана да се използва процесният знак за каквито и да е стоки и услуги. Маркопритежателят излага и съображения, че марката не попада и под забраната на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО, тъй като, на първо място, словосъчетанието „Зелена зона“ не посочва никакви характеристики на стоките и/или услугите, доколкото същото е формирано по езиково необичаен начин и в същото време изразът, сам по себе си, е двусмислен и марката ще се възприеме по множество различни начини. Твърди, че дори да се приеме, че словният елемент предоставя информация за естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките и/или услугите, то не е налице вторият елемент от състава на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО – информацията да е с невярно, заблуждаващо съдържание, тъй като в тази хипотеза заблудата относно характеристика на доставчика на услугата е ирелевантна. Твърди, че създаването, организацията и функционирането на почасово платено паркиране не е забранена от закона дейност, и би могла да се предоставя и от него. Посочва, че при оценяване на това дали потребителите ще възприемат заблуждаващата информация еднозначно, следва да се вземат предвид характеристиките на разглежданите стоки и услуги, пазарната действителност и навиците и възприятията на потребителите. Тъй като липсва законово въведено изискване общинските зони за паркиране да бъдат обозначени със знак „ЗЕЛЕНА ЗОНА“, то според маркопритежателя възприемането на знака няма да е еднозначно и няма да повлияе на потребителския избор.

С уведомление от 03.06.2022 г. постъпилото възражение на маркопритежателя е изпратено на представителя на искателите, като е предоставен законоустановеният едномесечен срок за изразяване на становище по него. На 04.07.2022 г., в рамките на предоставения срок, е постъпило становище от искателите, с което поддържат искането за заличаване на регистрацията на атакуваната марка на посочените в него основания и оспорват аргументите на маркопритежателя като неверни, неправилни и ирелевантни.

За разглеждане на искането със Заповед № 3-831-/1/ от 16.11.2023г. е назначен състав по спорове, който е изготвил становище за оставяне без уважение на искането за заличаване на регистрацията на процесната марка на МКСУ на основание чл. 11, ал.1, т.6 и 7 във връзка с чл. 76, ал.7, т.1 от ЗМГО. Съставът по спорове на ПВ е приел, че за да намери приложение забраната по чл. 11, ал. 1, т. 6 ЗМГО, следва марката, разгледана като конкретно заявен/регистриран знак сам по себе си и във връзка със заявените стоки и/или услуги, да противоречи на обществения ред и/или добрите нрави, каквото противоречие от словните елементи ЗЕЛЕНА ЗОНА не може да бъде изведено, доколкото използваната словна комбинация не е обидна, вулгарна, аморална или по някакъв начин с такова неподходящо съдържание, което да предизвиква негативна обществена реакция. Обстоятелството, че този израз се използва за обозначаване на зони за краткотрайно платено паркиране в рамките на населено място, в това число, че това обозначаване е регулирано в подзаконовни нормативни актове, издадени от редица общински съвети, не би могло да промени този извод. Съставът на ПВ приема, че поначало преценката за това дали определен

знак противоречи на обществения ред и/или добрите нрави се прави въз основа на присъщите качества на този знак, а не въз основа на обстоятелства, свързани с поведението на лицето, търсещо закрила за този знак или с оглед съществуваща правна регламентация, която не го оправомощава да го използва за конкретна търговска дейност. В този смисъл, обстоятелството, че в общински наредби е регламентирана употреба на израза ЗЕЛЕНА ЗОНА за обозначаване на зони за почасово платено паркиране от или под контрола единствено на местната администрация (лицата по чл. 99, ал. 3 ЗДВП), не води до окачествяване на този израз като противоречащ на обществения ред или добрите нрави по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 6 ЗМГО, след като той, сам по себе си, не влиза в такова противоречие. Приема се и че в случая процесната марка е регистрирана за определен кръг от стоки и услуги от класове 25, 39 и 43 на МКСУ, сред които не фигурират услуги по организиране, управление и предоставяне на паркоместа под наем. Предвид горното е прието, че марката не попада под забраната на чл. 11, ал. 1, т. 6 ЗМГО, поради което искането, в тази му част, следва да бъде оставено без уважение на основание чл. 76, ал. 7, т. 1 ЗМГО. Относно основанията по чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО, и конкретно във връзка със заявеното от искателите, че процесната марка въвежда в заблуждение потребители относно естеството на стоките и услугите, за които тя е регистрирана, поради това, че изразът ЗЕЛЕНА ЗОНА е нормативно определено понятие, което дефинира услугата ЗЕЛЕНА ЗОНА като предоставяна от специализирани звена на местната власт на територията на съответната община при установен в закона ред, както и че всяка стока и услуга, за която е регистрирана марката, ще въведе в заблуждение потребителите, карайки ги да вярват, че са свързани с услугата ЗЕЛЕНА ЗОНА, Съставът по спорове приема, че доколкото услуги по отдаване под наем на паркоместа не са включени сред стоки и услуги на атакуваната регистрация в класове 25, 39 и 43 на МКСУ /като услугите по предоставяне на паркоместа не са част от услугите по автомобилен транспорт/; а стоки и услуги от класове 25, 39 и 43 на МКСУ, за които марката е регистрирана също се различават съществено по своите естество и характеристики от услугите по предоставяне на паркоместа, следва изводът, че съчетанието „ЗЕЛЕНА ЗОНА“ не носи каквато и да е директна информация относно тяхното естество, качеството, географския произход или други присъщи характеристики, което само по себе си изключва приложението на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО. Съставът по споровете приема и, че обстоятелството кое е конкретното лице, което е оправомощено по силата на закон или подзаконен нормативен акт, да организира, управлява и контролира дейността по предоставяне на паркоместа в дадено населено място, в това число и в рамките на обособена „зелена зона“, не е релевантно във връзка с основанието по чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО, тъй като това обстоятелство не е свързано и не е определящо по отношение на присъщите естество, свойство, качество или географски произход на тези услуги. Заблудата в търговския произход (произхода на стоките и/или услугите от конкретно лице) на означените стоки и/или услуги поначало не е в обхвата на разглежданата правна норма, а е релевантна във връзка с колизията на права върху различни марки и преценката за вероятност за объркване на потребителите по смисъла на чл. 12 ЗМГО.

Като възприема горните мотиви на Състава по спорове, с оспореното Решение № РС-216-/1/ от 05.12.2023г., председателят на Патентно ведомство на основание чл. 76, ал. 7, т. 1 ЗМГО е оставил без уважение искане с вх. № ВГ/Н/2019/155229-[8]/08.04.2022 г. за заличаване на регистрацията на марка с рег. №

108526 ЗЕЛЕНА ЗОНА, словна.

Съгласно заключението на вещото лице проф.М. М. по назначената по делото съдебно-маркова експертиза, сровосъчетанието „ЗЕЛЕНА ЗОНА“ няма директно или асоциативно послание към потребителите за производител/търговец. Може да се възприеме като екологично място, чиста природа, като продукти, произведени с естествени или екологични материали за стоките от кл.25, като място за релакс и пътувания до природни забележителности и маршрути в екологично чиста среда и би могло да бъде възприето във всяка конкретна ситуация по различен начин, съобразно ценостната система и очакванията на потребителя. В този смисъл знакът не е описателен за атакуманите стоки и услуги по регистрацията на марката. Предвид това не може означението „зелена зона“ да се възприема за тъждествено на „място за ограничено по време и място паркиране“. Вещото лице сочи, че доколкото повече от 10 години словосъчетанието „зелена зона“ за градовете С., Прловдив, Б. и др. в страната е директно свързано с паркиране по време и място с достъп, регулиран нормативно от общините, то означението „зелена зона“ може да се възприема като насочващо към услуги по паркиране и отдаване под наем на места за паркиране в централните градски части. Според вещото лице, „отдаване под наем на паркинги“ от клас 39 би могло да се асоциира услугите на „Градска мобилност“ за съответните градове, които предлагат тази услуга; но за стоките от клас 25 и услугите от клас 43 словосъчетанието „зелена зона“ притежава нормална отличителност. Съгласно заключението на вещото лице, не може да се говори за сходство, допълване и заместване за стоките от клас 25, които са свързани с облекла, обувки, шапки и принадлежности за глава, с услугите по паркиране на автомобили на определени места и при определен режим. Същото се отнася и за услугите в клас 43, които са свързани с ресторантьорство и временно настаняване. За услугите в клас 39, които са свързани с транспорт; опаковане и съхраняване на стоки; организиране на пътувания, услугата „почасово паркиране“, означена със „зелена зона“ не е водеща в реализирането на услугите по транспорт, по скоро, тя е допълваща, съпътстваща и случайно присъстваща в бизнеса по транспорт и опаковане на стоки. За групата услуги „отдаване под наем на паркоместа“ и „отдаване под наем на гаражи“ вещото лице приема, че те биха се възприели като свързани/допълващи „зелена зона“.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок по чл. 84, ал. 1 ЗМГО от лице, което има правен интерес от оспорването и чиято правна сфера, актът засяга неблагоприятно. По съществото ѝ, като на основание чл. 168 ал. 1 от АПК направи пълна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията по чл. 146 от АПК, съдът съобрази следното:

Решение № РС-216-[1] от 05.12.2023г. на председателя на ПВ е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт съгласно чл. 76, ал. 8 от ЗМГО. Спазено е изискването и на чл. 146, т. 2 АПК за форма на административния акт, регламентирано в чл. 59, ал. 2 АПК.

Не се констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да обусловят отмяната на акта само на това основание. Производството е образувано по искане по чл.36, ал.4 във вр. с ал.1 от ЗМГО. След извършване на проверка за допустимост и формална редовност на искането, то е разгледана по същество и е оставено без уважение с

решение по чл. 76, ал. 7, т. 1 ЗМГО. Спазена е процедурата по уведомяване на притежателя на марката за постъпилото искане за заличаването ѝ, съответно предоставена е възможност за становище на искателите по възражението му, съгласно чл.76, ал.1, ал.2 и ал.4 ЗМГО. След изясняването на всички факти и обстоятелства по преписката съставът по спорове, определен по чл. 69, ал. 4 ЗМГО, е изготвил становище за вземане на решение, с което да се остави без уважение искането за заличаване на регистрацията на марка –чл.76, ал.7, т.1 ЗМГО. Решение № РС-216-[1] от 05.12.2023г. на председателя на ПВ, съответства на становището на състава по спорове. По тези съображения не са налице основанията за отмяна по чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

Спорът между страните се свежда до приложението на нормите на материалния закон по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК.

Съгласно чл.11, ал.1, т. 6 от ЗМГО не се регистрира марка, която противоречи на обществения ред или на добрите нрави. В случая само по себе си словосъчетанието ЗЕЛЕНА ЗОНА, от което се състои процесната словна марка, не противоречи на обществения ред, като съвкупност от писани и неписани правила за поведение, и добрите нрави, като морални ценности и стандарти. Искането за заличаването ѝ е мотивирано с твърдението, че използването на марката ще бъде в противоречие със нормативната уредба, според която зелена зона се въвежда от местната власт. Настоящият съд напълно споделя доводите на съставът по спорове и на председателя на ПВ, че преценката за това дали определен знак противоречи на обществения ред и/или добрите нрави се прави въз основа на присъщите качества на този знак, а не въз основа на обстоятелства, свързани с поведението на лицето, търсещо закрила за този знак или с оглед съществуваща правна регламентация, която не го оправомощава да го използва за конкретна търговска дейност. Индия, че процесната марка не противоречи на обществения ред или на добрите нрави е и факта, че и жалбоподателят „Център за градска мобилност“ ЕАД използва същата в своята дейност. В тази връзка, редът по който жалбоподателят следва да защити правата си е този по чл.12, ал.4 ЗМГО. Чл.11, ал.1, т.6 от ЗМГО поставя изисквания към самата марка, а не към субекта-нейн притежател или неговите настоящия или бъдещи действия. Ако се твърди, че знакът ЗЕЛЕНА ЗОНА представлява особен обществен интерес, пречката за регистрацията му, съответно основание за заличаването му би била разпоредбата на чл.11, ал.1, т.9 ЗМГО, според която не се регистрира/заличава се марка, която се състои от или включва знаци, представляващи особен обществен интерес, каквото основание в случая не е заявено.

Съгласно чл.11, ал.1, т.7 от ЗМГО не се регистрира марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките или услугите. Разпоредбата не касае субекта, който предоставя стоката или услугата, а само техните характеристики. Основанието за заличаване на марката, ако тя въвежда в заблуждение потребителите относно лицето, чиито са стоките или услугите отново е този по чл.12 ЗМГО. Следва да бъде отбелязано и че в случая марката не е регистрирана за услуга от клас 39 „отдаване под наем на паркинги“, като според заключението на вещото лице, което съдът възприема, по отношение на другите услуги в клас 39, за което марката е регистрирана, които са свързани с транспорт; опаковане и съхраняване на стоки; организиране на пътувания, услугата „почасово паркиране“ не е водеща в реализирането на услугите по транспорт, по скоро, тя е допълваща, съпътстваща и

случайно присъстваща в бизнеса по транспорт и опаковане на стоки.

С оглед на изложеното, съдът намира за правилен извода на председателя на ПВ в оспорения акт, че в случая не са налице основания за прилагане на забраните по чл.11, ал.1, т.6 и т.7 ЗМГО. Поради това, жалбата срещу процесното решение, издадено на основание чл. 76, ал.7, т.1 от ЗМГО, следва да се отхвърли като неоснователна.

Във връзка с изхода на спора съдът намира, че искането за присъждане на разноски от ответника следва да бъде уважено в размера на 200лв. за юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 143, ал.3 от АПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. На заинтересованата страна се дължат разноски в размер на 400 лв. адвокатско възнаграждение, платено в брой съгласно договора на л.131 от делото.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “Център за градска мобилност“ЕАД срещу Решение № РС-216-/1/ от 05.12.2023г. на председателя на Патентно ведомство.

ОСЪЖДА “Център за градска мобилност“ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Патентно ведомство съдебни разноски в размер на 200 /двеста/ лева.

ОСЪЖДА “Център за градска мобилност“ЕАД, ЕИК[ЕИК], за заплати на „Бассмания-1“ ЕООД съдебни разноски в размер на 400 /четиристотин/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението му на страните.

СЪДИЯ: